

Za pasem nůž a v ruce luk,
slíbil jsem ti už jako kluk, splnit ti přání,
že až nám bude dvacet let,
budou nám lidi závidět svatební šat.

Když už jen zbývalo pár dní,
do té hostiny svatební, tak znenadání
[:Dali mi kabát, koně, kvér,
že půjdem v sázku na sever, život svůj dát:].

ref.: - Ještě tisknu ruku tvou, už se neptej a co dál,
osud rozhod o nás dvou, aniž se nás na to ptal.

Když s tebou naposled jsme stál,
svůj zlatý klíček jsem ti dal, do vlhkých dlaní,
až budu dlouhou dobu pryč,
řekne ti tenhle zlatý klíč, jestli jsem zdrav.

Když potom naplnil se čas,
já tušil jak se ze tvých řas, slzy jen linou.
Slíbil jsem, že se vrátím zdrav,
kloboukem mávnu na pozdrav a tady mě máš.

Všechny mé sliby jsou však pryč,
lesk ztratil i ten zlatý klíč a ne mojí vinnou,
[:Nemávám ti už v ústřety,
kloboukem mi teď z piety zakryli tvář:].

ref.: - V duchu tisknu ruku tvou, už se neptám a co dál,
osud rozhod o nás dvou, aniž se nás na to ptal.

Kabát co šedou barvu měl,
na prsou trochu znachověl pod prachem a hlínou.
[:Osud mi vpálil pod vestu
do srdce jinou nevěstu než jsem si přál:].